

PÉCSI FIGYELŐ.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Postán vagy Pécsért házhoz küldve:
 EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
 FEL ÉVRE 2 " 50 "
 NEGYED ÉVRE 1 " 25 "
 EGYES SZÁM 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton.
 Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Széchenyi-ter.)

HIRDETÉSEK ÁRA:
 Egy öt hasábos petit sor egyszer megjelenésért 6 kr., 3-szorított 8 kr., 10-szorított 12 kr. fizetendő.
 Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
 A nyitlér 1 petit sora 10 kr.
 A hirdetési díj előre fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, **KÖSZL JÁNOS** úrnál a városház épületben, **LILL JÁNOS** úrnál a budai külvárosban, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 János-utca 8-ik szám.

A helyzet.

Villamossággal van telve a levegő minden órán várhatjuk a vihar kitörését. Egymást érik az olyan jelek, melyek háborút jósolnak, népek, országok veszedelmét.

Már az a beszéd, melyet ő felsége a delegációkhoz intézett, méltán felkölthette a megdöbbenést. A király hiszi ugyan még, hogy a béke tartható lesz, de kijelenti, hogy a helyzet nagyon komoly, s hogy minden eshetőségre készen kell lennünk. Ilyen szavaknak egy uralkodó szájából nagyon súlyos jelentőségük van, s mint hogy az egész európai közvélemény ugy értelmézi az október 29-ki nyilatkozatot, hogy az a béke tartósságának tagadását jelenti.

E beszéd természetesen főpók az orosz sajtót foglalkoztatja, hiszen az ma már ugyszólván feltétlen bizonyosságu igazságának van előismerve, hogy nekünk és Oroszországnak meg kell egymással mérköznünk, legfőkébb a mérközés terminusát tolhatjuk egy vagy két esztendővel tovább. Hatalmi és fajti törekvésein annyira ellentétesek, hogy az összeütközés előbb vagy utóbb elkerülhetetlen. A dolog természetéből folyik tehát az orosz közvélemény kiváló érdeklődése az osztrák s a magyar állam uralkodójának nyilatkozata iránt. S az orosz sajtó egyértelműleg ugy fogja fel azt, mint a közeli háború bejelentését.

E beszéd minden esetre a legjelentősebb támaszpontot adja a helyzet megítéléséhez, de vannak egyéb jelek is melyekből a viszonyok jövőbeli alakulására következtelnünk lehet. Egyik ilyen jel a hadseregben történt novemberi előléptetések. Igaz, ez időtájt minden esztendőben tömeges kinevezések történnek a hadsereg tisztjei közt, de az idén különösen a generálisok és a vezérkar körében sokkal nagyobb az előléptetés aránya, mint máskor lenni szokott. Ez a tény minden esetre olyan, melyet háborús jelnek lehet tekinteni.

S a harcai készülődés, szerelősködés nemcsak minálunk, hanem Oroszországban is meghaladja a rendes mértéket. Csak a minap jelentette egy pétervári téviratunk, hogy a német és az osztrák határ mentén Oroszország nagyszámu lovasesapatot von össze, ma pedig arról érkezik a hír, hogy Oroszországnak Galiciáivai határos vidékein az utakról és hidakról pontos stratégiai felvételeket készítenek. Mi egyebet jelentenő ez is, mint azt, hogy Oroszország intéző körében nagyon valószíuinek tartják a háború eshetőségét.

S mennyi más, kisebb-nagyobb jelentőségű körülmény utal arra, hogy az eseményeknek igen komoly fordulatára kell

készen lennünk. A megmérközés ideje közeleg s szorongó szívvel várhatjuk ama harag kifejeződését, mely esetleg nemcsak hatalmi állásunk, hanem nemzeti létünk fölött is határozz.

Ismételjük, a veszedelmre intó jelek egyre sokasodnak s a helyzet a lehető legkomolyabb, de ezzel még nem azt akarjuk mondani, mintha holnapra vagy holnaputánra várhatnók a válság kitörését. Nem állítjuk bizton, de nem lehetetlen, hogy azt a szörnyen harcziass szellőt, mely mostanában fújdogál, a bécsi külügyminiszterium sajtó-irodájában gyártották. Régi, ösmeretes politika már ez. A kormányok, mikor a nemzetek áldozatkészségére apellálnak, rendszerint igyekeznek megcsinálni azt a hangulatot, mely az embereket jökedvű adközőkká teszi.

A mi delegációinknak most kell megszavazni a közös ügyes milliókat s egy kis rájlesztés mindjárt fogékonyabbá teheti a delegátus urakat a hadseregbe kívánt rengeteg összegek szükségessége iránt. Aztán meg a hadügyminiszternek egy esikandós ügye van, a melyről üdvös volna elterelni a figyelmet és érdeklődést. A 200,000 darab nagykaliberű ismétlő puská, melyet semmire sem lehet használni, talán még a magyar delegációban is képes volna illetlen ellenzéki hajlamokat ébreszteni, ha meg nem riasztják, hogy nyakunkon a muszka, ide hát csak gyorsan azokkal a milliókkal.

Igy hát bizony megeshetik, hogy ez a harci láрма, mely mostanában innen is, onnan is felhangzik, egy kissé tolvaja van. De ez nem változtat azon a tényen, hogy Oroszországgal egy elintézni való ügyünk van s ennek a nemzeti párviadalnak csak az ideje nincs még megállapítva. Legyünk hát résen s ügyeljünk különösen arra, hogy akármilyen eshetőségek következzenek is be, azokból valami hasznót is tudjunk vonni.

Pártos Béla könyvéből.

Mióta az egyesített Olaszország — az unita Italia — nagy eszméje valósult, nincs Európában politikai program, mely fontosra, szépségre és horderőre nézve a magyar függetlenségi és egyenyenlovaszpartiféles programjával vetekedhetnék. A mellett, hogy tiszta és egyszerű ez a program, benső lényé oly természetű, mikép életrevaló és szívós nemzet meggyedfészés éreves, jogos aspirációit foglalja magában, melyeket e nemzet kebeléből kiirtani nincs hatalom e földön. Most tett állításon mellett leghatározott bizonyíték az idei képviselőválasztások eredménye, mely azt mutatja, hogy dacára a fennálló kormány minden-nemű, fajti és természetű erőlködéseinek, dacára a függetlenségi pártban sajnosan létező szervezeti hibák és hiányoknak: a

negyvennyolcas elvű képviselők száma mégis megsaporodva került ki a választóközönség urnáiból. Bármint tegyeten ugyanis tisztelt ellenfelek, a rekedtség beszélhetek a józan magyar népek közönségéről és a szájaiba sem illo delegáció idegen mák irágáról, — ígérhetek egyik vidéknek vasutat, a másiknak csatornát, ennek a falunak új templomtoronyt, amannak harangot, a régi toronyba, ide faragott, amoda testett képet stb., stb. — a magár nép romlatlan kebléből ki nem fogjátok irtani soha: a nemzeti függetlenség iránt való oszinte ragaszkodását és benső kegyeletét. Nem fogjátok ezt kiirtani még akkor sem, ha még vagy félvezet az „osztrák magyar!” érdemjelvény frívól gyártásán által a magyar közjogot darván megsérteni illőnek s a „hatvanhetes” lejton folyton alább eszűsni önzertesnek találhatók.

Nagyon kezd kopni már politikai ellenfeleink abbeli „bírhedt” érvelése is, hogy szép az a függetlenségi program, nagyon szép, de — kivihetetlen. Valahányszor ezt a kivihetelenségi indokot ballom, mindig a tehetetlen és gyáva terfú szánandó példája áll előttem. Mint ez váltig cseszéri a szép lányt, nagyon szeretné el is venni, de — általa tudott és érzett okoknál fogva azt tenni nem meri, épen ugy áll a dolog az olyan magyar politikussal, ki folyton magasztalja a nemzeti függetlenség nagy eszméjét, szeretné is, ha önálló volna hazája, de nem átálja uton utólen hirdetni azt a gyáva tant, hogy hát — non possumus! nem lehet, hiába! Ha ez a hasonlat talán nem épen mindenkinek tetszenék, mondok mást, még pedig egyenesen nemzeti történelmünk közéletéből szakítok. Az 1849-iki magyar szabadságharc alkalmával történt, hogy néhány napi fegyverszünet közben a magyar csapatok az oroszokkal szemben állván valahol felső Magyarországon, egy magyar altiszt német nyelven s katonai nyerseséggel imigy szólta meg egy muszka altisztet: „No ihr V — her, ihr Russen, wann werdet denn ihr einmal eine Revolution antistnen?” (No ti muszka b — mok, hát ti mikor fogtok már forradalmat csinálni?)

mire az orosz teljesen hozzá illo loyaltással azt felelte: „Bis die Kaiser schafft!” (majd ha a császár parancsolja): megvettéssel elfordulván tőle a magyar katona, így szólott hozzá: „Ihr dummen Kerle, dann könnt ihr lange warten.” (Oktatlanok, akkor ugyan soká várhattok.) Szakasztott mása ez együgyű muszka katona gondolkodásmódja azon mai magyar emberének, ki szemforgatva beismeri a függetlenség elveinek lényességét és kétségbevonhatlan jogosságát — és mégis megbeszélhatlan módon váltig a kivihetelenség léha indokát kürtöli világgá. Ha ti azt várjátok, hogy a császár parancsolja meg a nemzeti függetlenség kivívását, ha azt hiszitek, hogy a hatalom emberei ezüst talon fogják hozni nektek a magyar önállóságot, ha annyit sem okultok a világtörténelemből, hogy a népek és nemzetek a szabadság és önállóság áldásait világszerte lépésről lépésre hosszú fáradozások árán voltak kénytelenek kivívni, szóval, ha azt lesitek, hogy ama bizonyos „sült galamb” munka nélkül fog beröpülni lomba szátokba: akkor persze, hogy kivihetetlen marad — még pedig alighanem örökre — az a magyar függetlenségi program.

Sivár, siralmas egy látvány valóban, mely ha politikusknak egyáltalán valaha szabadna csüggednie, egyenesen kétségbejuttat volna!

Kezdve a miniszterelnökön le az utolsó főispánig vagy szolgabíróig, országának vagy megyének gyűlésein, városokban és falvakon, nyitlan és leplezetten, kaszinókban, olvasókörök- és egyletekben, fővárosi és vidéki lapok hasábjain: megfújják a kivihetelenség fülhasító tárogatóját, jobb ügyre méltó buzgalommal felhasználják az emberek hi-zékenységet arra, hogy ebbeli hamis tanok minél tagább körökben terjedjen. Ezt a tant lesi el a kiváncsi gyermek szülőitől otthon, ezt halja a serdülo ifju tanítóitól az iskolában, ezzel a tanall fogadják országos és nem országos, királyi és muncipális, köz- és magánhivatalokban az illető hivatalnokjelölték nagyszámu seregeit, kiknek idejekorán belecsépegtetik még romlatlan agyokba a kivihetelenség nyomorult elméletét. Oly jelenség ez legutjabb közeletünkben, mint a természetben a rit novemberi nap, melynek eszégységten, búzhüdt köde a legerősebb ember tüdejére is nyomasztó hatással van. Nem német, sem cseh, nem is muszka, vagy tatár, hanem magyar elődök magyar ivadéka hirdeti nap-nap mellett: hogy hát Magyarországot volt, de nem lesz, mert állami függetlensége csak szép vágy, hazafüni érzelem, vagy — álom, de a gyakorlati életben teljességgel kivihetetlen. „Nem! nem az ellen-ség, önía vágta sebet!”

A radikálisok vagy republikánusokról nem is beszélve, hanem ha a leglehább imperialista, vagy royalista francia hallaná ezt a kivihetelenségi magyar elméletet, nem volna képes elhinni soha, hogy nemzet önfüni ily tannal mételeyzik meg saját politikai életüket, hogy nagymúltú ország sajtái gyermekei, a fatalismusk lombán hódolva, lemondanak minden szebb jövőről. Mivel épen francziákról szölok, eszembe jut Diderot, ki mintegy 120 évvel eselőtt „büszke és nemes nemzetek” (nation fiere et noble) nevezte a magyart. Ha ez a nagy író ma élne, köztünk járna, és hallaná a kivihetelenség dicselelő dogmáját magyar földön, alighanem megváltóztatná fenti szép nézetét, s valamikép ily formán nyilatkoznék rólunk: „Bizony! szánandó egy fajzat vagytok, ha ti önmagotok hirdetek világgá, hogy kivihetetlen az, mihez a nemzetnek veleszületett élélülhetlen joga van, akkor ugyan nem is érdemeltek jobb sorsot, mint minőben ver-gőtök.”

Az emberi élet legfőbb rugója az akarat, így van ez az egyén közönséges polgári, így nemzetek politikai életében is. Annak a meggyöződésnek tehát, hogy Magyarország független állam lesz, ha azt mindnyájan akarjuk, nem szabadna kivésnie soha egyetlen egy magyar hazafi kebléből, ezzel a gondolattal kellene naponta ébrednie, ezzel nyugalomra hajtania a napi munkától fáradt testét. E gondolat maga, míg külsőleg tettekben nem érvényesül, hanem azt csak benső vágy hevíti, nem képezheti tulajdonkép pártkérdés tárgyát, hanem minden magyarnak közös tulajdonsága, közös jellege lehet. A kivihetelenségi étkelen beszéd

helyett — melynek a nemzet becsülete érdekében örökre el kellene nemúlnia — folyton fejlesztendő volna inkább úgy önmagunkban, mint kívált a serdülo nemzedékben a bátor akaratérő és fértias önbizalom, épen úgy, mint testgyakorlatok által fizikai erőnknek szoktak növelni. Rá kellene mutatnunk különösen saját nemzeti történetünk lapjaira, melyekből azt a tanúságot merít-hetjük, hogy ugy saját nemzeti létünk, mint az európai civilizáció megvédése érdekében ránk nehezedett százados szenvedések és hősiesen vívott küzdelmek jutalma nem le-alázó és természetellenes közzégi állapot, hanem szívós életreju nemzethez méltó állami önállóság kell hogy legyen, tehát nem „kutya-maszka” rendszer, mint Kossuth oly utánozhatlanul találóan megbélyegezte, hanem az ország fejlesztetésének megfelelő politikai helyzet.

Búzhüdt példakép lebegjen szemünk előtt egyéb európai testvérm nemzetek történetéből kivált az olasz egység tetleges valósítása. E nagy, világra szóló politikai tény kezdetben csak Dante és Machiavelli nemes eszményeké volt, a gyakorlati politika emberei sok századon át csak agyér-mek, utopiának tartották. I. Napoleon az ország földrajzi helyzeténél fogva nem vélte kivihetének az olasz egységet, mint a történelemből tudjuk. Metternich „geografikus fogalomnak” gunyolta Itáliát, s az európai államférfiak, még a szabadabb gondolkosá-úak is, szidták Mazzini, ki a harmincas évektől kezdve élte utolsó leheletéig nem szünt meg tüzeini nemzetét a nagy eszme kivitelére. A pápai birodalom kívül vagy egy tucsat királyság, fejedelemség stb. ezernyi ellentétes érdek! megannyi elháríthatlan akadálynak tünt fel az eszme valósítása ellen, és ime! — Dante szép álma, Mazzini tüzes, tetterős vágya, Cavour, Garibaldi és Viktor Emánnuel király hatalmas közreműködésével, az olasz nemzet örök diadós-gére testté vált. Nem tudok hamarjában az összes világtörténelemből ezen most elmondott olasznál szebb példét, melyely jobban lehetne megvilágítani azt a tapasztalati igaz-ságot: hogy nép, mely egy értelemmel szabad és független lenni akar, már az! Pedig ha összehasonlítjuk azon ezernyi akadályokat, melyek az olasz egység váio-sításának gátolag utjában álltak, azon akadályokkal, melyek a mai állami függetlenségünk kivitelét gátolják, úgy áll az arány, mint tetszem a 15,000 láányi magas-ságu Montblanc elhordása a mi 700 láányi Gellérthegyünk elhordásához viszonylanék. Ki ne tán túlzottnak vélné ezen a természet világból vett (beismerem kissé drasztikus) hasonlatot, az legyen szives következőket figyelmére méltatni:

A római egyház fejének csimnak az egész földgömbre terjedő, még mindig elég erős erkölcsi hatalma, s így az európai katolikus államok részéről, iránta részint önkényt nyilvánult, részint mesterségesen szított rokonszenv; ugyanezen hatalomnak, vagy inkább a római kirüának mesterleg ügyes szervezete; Olaszország különféle részeinek külön fejlődött — itt ott fényes — történelmi múltja és hagyományai; azon politikailag lényeges körülmény, hogy az egyes tartományok külön kormányformák s

TÁRCZA.

Leánykám sirján.

— Halottak estején. —
 E kis örökzöld koszorú
 Leánykám a tied.
 Hadd tegyen ezt sírodra ma
 A te emlékdért.
 Pompázó virágokat én
 Nem hozhatok neked!
 Elpszultak virágaim
 Egytől-egyig veled.
 Nem gyujtok sírodra méceszt,
 Viraszokt és magam,
 Szívemben a te emléked
 Szentelt oltáram
 Én látom kedves arcodat
 Édes kis angyalom,
 Szédid szép képed hitre kelt:
 Érted imádkozom.

Érted te kisáratlanság,
 Te büntöl tiszta lény.
 Ki égből jöven, mi valál?
 Egy mulo tümenem!
 Felártad nekem a remény
 Tündermesét!
 S alig, hogy mékét élveztem
 Az ég már visszahítt.
 Nem látod szül már hajam,
 Nem látod pusztulok,
 Keservek gondok bánatnak
 Oly életnek vagyok.
 Miért is küzdök az ember
 Ha mit munka között
 Magának nagygyá alkotott:
 Egy percze összezdöt?
 Ha a becsület mezejét
 Rágalom szánja fel
 S nincs hely a hol vigasztalást
 Leljen a dült kebel?
 Nincs? ha hozzád, hozzád jövök
 Sírodra borulok,
 És szédid szép arcod rém
 Bistavata mosolyog.

Egy végzetes párbeszéd.

Ira: Mátroi B.

Szépén süttöt a tiszta ég boltján a ragyogó nap, csakhogy oly melegen, hogy a városi szorult levegőt tovább is kiállni nagy önmegtagadásba került volna. Ki a szabadba az árnyas lombok alá gondolom s a gondolat rögtön határozottá érlelődött lelkemben. Már-már indulni akarok s ime — mintha csak bosszantásomra esküdtek volna össze — vendégem jön: egy izraelita val-lásu, különben pedig községi vagy jobban mondva, közös iskolai tanító. Egy pillanat elég volt átérzeni a meglepetést és bosszu-ságot, melyet a különben jó modoru, bő-beszédü társalgásáért kedvelt férfi nem várt látogatása okozott; de hát az illedelem parancsolá, hogy a kínos helyzet előtt meg-hajoljak s alávesszem magamat továbbra is a szoba rekkenő melegének remélhetőleg jó hosszú ideig, mert a gyakori vendégem ismeretes volt már hosszúra terjedő társal-gásáról, a mi, ha nem vagyunk rá disponálva, bizony unalmassá is válik.

Halk sóhajítás: csak azután hamar távozzál — s az illem szabályai által parancsolt s lelki állapotomtól telhető szívességgel fogadva szobámba vezetém. A helyletünk fölött tett kölcsönös kérdések, feleletek s némi érdektelen dolog felemlítése után, melyek alatt, kétszeresen kelle szenvednem a tikasztó meleget, s az a rémes gondolat, hogy e nem várt látogatás késő estig is elhúzódhatik, verejtéket csalt ki homlokomon. Már éreztem, hogy ez nem tarthat így soká, hogy vagy rosszal kell lennem a nagy hőségétől, vagy vendégemet is sétára szólítom, inkább a szabadban gyötörjőn kellettlen búszéideivel, költött meséivel; ott a lombok híse ellensúlyozni fogja azt a meleget, melyet érdektelen tár-salgása okozni fog, midőn körülbelöl e szá-

vakat kockáztattá meg az én igen tisztelt vendégem:

„Mily nagyszerű gondolat is volt a kormányoktól a közös iskolák eszméjének megpendítése és létesítése, pedig hányan vannak, kik a hatalom e bölcs intézményét kárhözhatják; no de azt a művelt s felvilágosodott emberektől elvárni nem lehet.”

Nem kellett nekem sem több; a vér rögtön arczomba toltt s oly fokú meleg futott végig tagjaimon, hogy azt gondolám, rögtön meggyuladok: de sajátságos! az indulat hatalmas volta már az első pillan-tában elfeledteté velem a meleget, a sétát az igen tisztelt vendég sokszor unalmas, érdektelen szószaporításait; nem gondoltam egyébre, csak arra, hogy a tanító urnak oly egyenesen kimondott állítására vissza-feleljek. Nem az bosszantott, hogy ő, holott még nem ismeri a közös iskolák felől táp-lált véleményemet, s mégis oly hirtelen tapintatlansággal műveletleneknek nyilvánítá előttem azoknak ellenit; nem ez bosszantott, mert én az ily célzásokra — ha ugyan eszt annak vehetnem volna — nem szoktam sokat adni, hanem — a közös iskolák oly magasztó dícsérete. Megállj tanító ur, gondoltam, eddig folyton vigan és jó kedvel távoztunk egymástól, de tudom, hogy most megszorítalak s én okozok neked oly meleget, minőt te nekem kellemetlen látogatás-doddal okoztál; ez méltó boszu is lesz, az igaz ügy érdekében is megteszem kötelességemet. Az első támadás melyet ellenfelemler intéztem, a következő kérdés volt a meglepetés, a komolyság és a visszatetésés egész szigorú hangján:

„Mit mondott tanító ur?”
 Mint mikor száz bombát röpítenek az ellenség ellen, úgy ijedszget okoztam a tanító urnak egyszerű kérdésemmel; azt hívé szegény, hogy mint máskor szoktam, most is egyet fogok vele érteni s eszébe jutottak

a megtisztelő szavak, melyekkel a községi iskola ellenségeit illeté. A felelet helyett kezdé magát megenteni, hogy ő így meg amugy nem nyilatkozott volna előttem oly keményen, ha a közös iskolákról való nézetem ismerté volna. Egész önmegalázásig kért, könyörgött, bocssáskak meg, mert távollól sem volt szándékában megsérténi, annál kevésbé, mivel engem igen jóvalvaló, becsülletes embernek ismer, a ki nem szokott különbséget tenni az emberek között, hanem felebarát szeretetét, becsületét mindenki-vel megosztja egyaránt.

Ha szeretném az ilyen tömjénezés illatát, ha a mások dícséretéből kellene tetgeniti életemet, bizony nem tudom, nem bocssattam-e volna meg a vélt sérelmet az én jó tanító urnaknak.

„Soha se mentegődjék a tanító ur — mondám — engem ugy seny sértett meg, nem is tudna egy könnyen megsérténi; csak azt kérdeztem az előbb, mit állított a közös iskolák felől, mert tisztában szeretnék lenni az iránt, nem értettem-e félre szavaait, mert a félreértést mindig óhajtom kikerülni, hogy a belőle származható kellemetlenlé-gyek utját váglassuk.”

Az én jó tanítóm csak himezett-hámozott, nem tudta elhatározni, kimondja-e újra azokat a szavakat, melyek engem hite szerint annyira megbántottak s utat kere-sített melyen a társalgást más utra vigye át. Jól láttam zavart helyzetét, de azt is jól tudtam, hogy ha e réam nézve érdekes téma mellett nem maradunk, miután nyak-kamról nem rázhatom le ugy se az én kedves vendégemet, unalmas érdektelen meséi és közsa hírei hallatára újra megcsap a nyári napnak rekkenő melege. Hogy magamat ettől megmentsem, kisegítettem a zavarból.

és létesítése nagyszerű gondolat volt a kormányoktól s hogy azért mégis sokan vannak, a kik ezt a bölcs intézményt kárhözhatják, a mit pedig művelt emberektől elvárni nem lehet? ugye, hogy ezeket mondá a tanító ur?

„Igen ezeket mondtam, csakhogy, csakhogy . . . az urra nem értettem. . . . mondá pirulva s nem kis zavarban az én vendégem.

„Ezt csak akkor mondtam tanító ur, ha biztosan tudja, hogy mily meggyöződés-ben élek, ha én is az ön elve mellett vagyok, akkor a műveltek közé számít, ha pedig a közös iskolát kárhözhatom, akkor művelet-lennek tart, mert ezt a művelt emberről az ön nézete szerint feltenni nem lehet.”

„Oh bocsnányot kérek, én az urat műveltnak, nagyon műveltnak tartom, akár rosszalja a közös iskola intézményét, akár nem” vágott szavaimba a tanító ur telve zavarral.

„Nem vagy édes tanító ur, ön nyilatkozott s a történet meg nem történtté tenni, bár mint akarja is, nem lehet; de nem is baj. Ne tekintsük a személyeket, kik előtt nyilatkozunk, vegyük a dolgot általánosságban, ugy, a mint ön mondá; s hogy a zavarát okozó bizonytalanságot eleve eloszlassam, első sorban is kijelentem, hogy a közös iskolák eszméjét egy elméletben, mint gyakorlatban én is kárhözhatom.”

A tanító urnak sem kellett több; el-kezdett halványodni, kékülni, vörösödni, szóval a chameleonnak minden színet arczára ölté a nagy zavar és ijedség miatt, melybe véleményem határozott kifejezése által etém; ő, ki engem részint azért, mert igen gyak-ran részlettem abban az örömben, hogy unalmas beszéideit meghallgatom, részint, mert gyakori látogatásai alkalmával finom magyar dohányomat élvezheté s egyéb okoknál fogva is különösen tisztelt, azt

az ország házból, 10 képviselő arénkével, ezenkívül regény, A dési kiállításról csak Hajnal Istvántól (képekkel), heti tárcza Székely Huszártól, divatvel és a rovatok. Az emléttel képekben kívül több szép genre-kép. Előzetési feltételek: jan. — decem. 10 fr. jan. — jun. 5 fr., július — szeptemberre 2 frt 50 kr. július — decem. 5 frt. Az (Egyetemes-sel együtt): Egész évre 28 frt, félre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előzetési pénzek a Pallas rodatlmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők. Keszeméti utca. 6 szám.

Naptárak az 1888-ik szökö évre. A „Franklin-társulat” magyar irodalmi intézet által küldettek be szerkesztőségünknek a következő, közkedveltebb részű, eszesen kiállított és nagy gondtal szerkesztett 1888-ik évi naptárakat. István bácsi naptára vagyis család házigazdáknak és gazdaszónoknak, népevelőknek, helységi előjárónak, iparosoknak, és földművelőknek való képes kalendárium 1888-dik szökö évre. Alapítá Majer István. Szerkesztő Köhalmi Klímstein József tanár. Számos képpel. Tartalma: I. Az erkölcsi világ. II. Gazdák és gazdaszónok naptára. III. Népevelők naptára. IV. Történetek. V. István bácsi a házban és a nagyvilágban. VI. Művészet és műipar. VII. Tréfák mezeje. Ara füzve — 50 kr. A magyar nők házi naptára 1888-dik szökö évre. Szerkesztő K. Benicsky Irma, XX. évfolyam. A szövegbe nyomott sok képpel, s a háztartáshoz szükséges naplói jegyzetekkel ellátva. Ara füzve — 60 kr. Lidérc-naptár 1888-dik szökö évre. XXVII. évfolyam. Számos nagyobb és a szöveg közé nyomott kisebb képpel. Ara füzve — 60 kr. Uj fall naptár 1888-dik szökö évre. Egy egész év. Ara — 20 kr.

Uj könyvek A Franklin-Társulat kiadásában Budapestben, újbán megjelentek: Orosz könyvtár. Szerkesztő Gyulai Pál. Odhín vigasza. Éjszakai regény a XI. századból. Irta Dahn Felix. Németből fordította gróf Csáky Albinné, gróf Bolza Anna füzve 80 kr. Vidal Adrian. Regény. Irta Norris W. E. Angolból fordította Sz. E. Füzve 1 frt 20 kr. Deák Ferenc emlékezete. Csengery Antalól. Elmondott Deák Ferencnek a magyar tudományos akadémié által 1877. január 28-án tartott emlékülönepén. Füzve 30 kr. Aphrodite. Egy görög művész regénye. Irta Eckstein Ernő. Németből fordította Sasváry Armin. Füzve 40 kr. Szerb népdalok és hősrögök A eredetiből fordította Székács József. Masodik javított kiadás. Füzve 50 kr. Bator Maria. Szomorú történet öt szakaszból. Irta Dugonics András. Harmadik kiadás. Bevezetési Heinrich Gusztávól. Füzve 60 kr. Pázmány Péter Irta Palsky Agost. Füzve 20 kr. Fenn az erény nicsen kas. A gróf Teleki-féle alapítványból száz arany pályadíjjal jutalmazott eredeti vigjáték három felvonásban Irta Sziglióti Ede. Füzve 30 kr.

Gabona-ár jegyzék

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Buza, Kétszeres, Rozs, Árpa, Zab, Kukoricza, Hajdina, Széna, Szalma.

NAGY FERENCZ, laptulajdonos. KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ, felelős szerkesztő, fómunkatárs

Nyilt-tér.*) Köszönet nyilvánítás. Köszönetet mondok nagyszámu rokonnaimnak, barátainknak s jóakaróimnak s mindazoknak, kik szeretett nőm Wámoscher Laurának mult hó 28-án történt gyászos elhunytja s a boldogult hiilt tetemeinek eltakarítása alkalmával ószinte részvétüknek adtak kifejezést s vigasztalóni ügyekzetek és különösen Kulesár Sándor reform. lelkes urnak mondok köszönetet, ki teljes ornátusban jelent meg s szívhez szóló szép beszédet mondott a kedves, a felejtethetlen halott fölött. Herzeg-Szöllös, 1887. nov. 3. Weiss Jakab, uradalmi, tb. járás s körorvos.

Hirdetések.

Egy újabb vegyi ipar-vállalathoz mely a bor mellékterméneinek feldolgozását volna hivatva eszközölni oly társ kerestetik, a ki ez iránt érdeklődéssel viseltetik s bir csekély tőkével. Bővebbet a kiadóhivatal.

*) Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség

12110 sz./tkv. 1887. Árverési hirdetmény. A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Özv. Bayerlein Fülöp né pécsi lakos végrehajtónak, Özv. Vasdinyei Károlyné pécsi lakos végrehajtásit szenedő elleni 137 frt 50 kr. tőke követelész és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén lévő, a pécsi 2943 sz. tjkben felvett 5680 h. sz. a. fekvőségnek Özv. Vasdinyei Károlynét tulajdonjoggal illető haszonélvezetére és függő természetére az árverést 707 frt ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1887. évi november hó 15. napján délelött 9 órakor Pécssett, a kir. törvényszék előtt könyvi irattárában a közszék házánál meg-

tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10% át, vagyis 70 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-banjelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. sz. értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Pécssett 1887. évi augusztus hó 31-ik napján. A pécsi kir. törvényszék, mint tknyvi hatóság. BOGYAI PONGRÁCZ kir. törvényszéki bíró

Árlejtési hirdetmény. Mindennemű használt szobabutorok és különféle házieszközök folyó hó hó 13-án délután esetleg 14-én egész napon önkényüleg fognak a legtöbbet ígérőnek Pellérdén Kálmándy Lajos nyugalmozott számtartónál elárusíttatni. Kelt Pellérdén, 1887. Október hó 1-én. Kálmándy Lajos, nyugalmazott uradalmi számtartó.

Birtok-eladás vagy bérbeadás. Baranya-Szabolcs, Pécs város közelében egy földbirtok, mely áll lakházból öt szobával, konyhával, kamrával, két pinczével, — melléképületből egy szobával, konyhával, kamrával, istállóval, felszerrel, üveg-házzal, két melegházzal, egy kerekés- és egy forráskútból, 6 hold gyümölcsös és veteményes kertből, két halastóval, melyek egyikében aranyhalak sikeresen tenyésztetnek. — 4 hold szőlőből és 2 hold lóheresből igen kedvező feltételek mellett folyó évi november hó 1-től örök áron eladandó. A birtok esetleg bérbe is kiadható. Bővebb értesítést nyerhetni király-utczá 32. sz. alatti ház első emeletében — a pécsi kölcsönös segélyző-egylet átellenében.

Eddig még fölülmulhatlan a MAAGER W.-féle cs. kir. szabadalmazott, valódi tiszta Csukamáj-olaj MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN. Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyen emészthetősége folytán gyermekeknek is ajánlható, mert a legtisztább, legjobbnak elismert szer: mell-tüdőbajok, görvény, daganatok, kelések, bőrküütek, mirigybajok, gyengeség stb. ellen — egy üveg ára 1 frt — kapható gyári raktárban: Bécsben, Heumakt 3. szám alatt, valamint az Osztrák-Magyar Birodalom legfőbb és jobb nevű gyógyszerártaiban. Pécssett kapható: Kőrös Mihály, Sípácz István, Zsigm. László gyógyszertárban; Rich Vilmos és Spitzer János kereskedésben.

3936 Mohácsi járás főszolgabírájától. k. i. 1887. Pályázati hirdetmény. 800 forint évi fizetéssel és 15 hold föld haszonélvezetével javadalmazott, elhalálozás folytán üresedésbe jött Mohács n. községi jegyzői állásnak f. évi november hó 15-ik napján délelött 10 órakor Mohácson a n. község tanácstermében megtartandó választás utján leendő betöltésére, ezennel pályázat nyíttatik. Felhivatnak pályázók, hogy az 1883-ik évi I. t. cz. 6-ik §-ban előirt okmányokkal felszerelt kérvényeiket, f. évi november hó 14-ik napjáig bezárólag alulírtul adják be. A később érkezettek figyelembe nem vétetnek. Mohács, 1887. október hó 15-én. Sey Lajos, főszolgabíró. Pécssett, 1887. Nyom. a Ramazetter-féle nyomdában Koller Lipót.

Singerstrasse 15. zsm „gold Reichsapfel“ PSEHOFER J.-féle gyógyszerár Bécshben. Vértisztító labdacsok ezeltött egyetemes labdacso neve alatt; ez többi nevet telj joggal megérdemlik, mivel csakugyan allg létezik betegségek, melyben a labdacso csodás hatásokat szerencésen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacso számtalanszor és 4 legrovidebb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek, 1 doboz 15 labdacssal 21 kr. 1 tekeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr. bérmentelen utavét megküldéssel 1 frt 10 kr. A pénzösszeg előre beküldése mellett bérmentes beküldéssel egy tekeres labdacso 1 frt 35 kr., 2 tekeres 2 frt 30 kr., 3 tekeres 3 frt 35 kr., 4 tekeres 4 frt 40 kr., 5 tekeres 5 frt 20 kr., 10 tekeres 9 frt 20 kr. (Kevesebb mint egy tekeres nem küldhető szét. Számtalan level érkezett, melynek iról hálat mondanak egészségük helyreállítását köszönik. A ki csak egyszer tett kísérletet velök, tovább ajánlják. A számtalan köszönő iratok közül mellékelve közlünk néhányat. Leogang, 1888. Május 15. Nagyon tisztelt Uram! Az ön labdacsoi valóban csodáhatásnak, nem olyanok, mint sok más magasztalt szerök, hanem majdnem minden ellen használók. A husvétkor megrendelt labdacsokból a legtöbbet barátok és ismerősök közt osztottam szét és mindegyiknek használt, még aggasztásoknak is a kik különbözö bajban és gyengeségben szenvedtek és ha nem is tökéletesen gyógyultak meg, de javulást tapasztáltak és még tovább használni akarják. Felkértem tehát, hogy ismét 5 tekereset küldjön. En és mindazok nevében, akik labdacsoinak köszönhetjük egészségünköt, fogadják legbensőbb köszönetünket. Deutinger Márton. Bécs-Szt. György 1882. febr. 16. Tisztelt Ur! Nem felejtetem ki elégsé köszönetemet az ön labdacsoiról, mert isten segítségével mellet az ön vertisztító labdacsoi által gyógyult meg nom, a ki évek óta hasmenésben szenvedett; és noha még most is kell neki néha bevenni, mindazonáltal már annyira helyreállt egészsége, hogy által fátal frissességgel képes munkát végezni. Ezen köszönetnyilvánítást kérem a szenvedők javára közölni és egyuttal kérem, hogy ismét küldjön 2 tekeres labdacso és 2 drb china szappant Kiváló tisztelettel Novák Alajos főkörtész. Tekintetes Ur! Előrebocsátva azt, miszerint valószínűleg valamennyi gyógyszeres hasonló joggal bír, az ön híres fagybalzsamával, mely családomban több idült fagytagnak gyorsan véget vetett, dacára valamennyi ügyvezetett egyetemes szer iránt bizalmatlanságomnak elhatároztam magamat az ön vertisztító labdacsohoz folyamodni, hogy ezen apró golyócsok segítségével megostromoljam rég idő óta tartott aranyeres bántalmamat. Egyáltalában nem restellem önék bevallani, miszerint régi hajom negy heti használat után teljesen megszunt és en ezen labdacsokat ismerősöm körében a legbizalommal ajánlom. Az ellen nincs egyáltalában semmi ellenvetésem, ha ön ezen soraimat, — jöhetet nevalára nekül — nyilvánosság alá ohatja bocsátani. Mély tisztelettel Bécs, 1881. február 20. C. v. T.

Fagy-balzsam, Psehofer J.-től évek óta legbiztosabb szernek van elismerve mindennemű fagybajok és idült sebek stb. ellen 1 tégely 40 kr. portmentesen 65 kr. Guga-balzsam, megbízható szer guga-dag portmentesen 65 kr. Élet-essentia, (prágai cseppek, svéd csepprosz emésztés, mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziser. Egy üvegese 20 kr. Utifüvedy, általában ismert jeles háziser, hurut, rekedtség, görös köhögés stb. ellen 1 üveg 50 kr., 2 üveg portóval 1 frt 50 kr. Amerikai köszvény-kenőcs, gyorsan és biztosan ható, kétszerteleg jobb szer minden köszvényes és csuszos baj, nevezetesen hátgerincz-baj, fozszakgatás, görös, ideges fogfájás, fejfájás, fűszagatás stb. ellen 1 frt 20 kr. Alpesifü liqueur, Bernhard W. O. től 1 üveg 1 frt 40 kr. Szem-essentia, Dr. Romershausentól, 1 üveg 2 frt 50 kr., fél üveg 1 frt 50 kr. Az itt nevezett készületeken kívül készletben vannak, az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek, s mindazok, melyek raktáron nem volnaak, kívánatra pontosan és olcsón megküldetnek. Postai küldemények előre küldendő készítés vagy utavét mellett, a leggyorsabban eszközöztetnek. Az előre beküldött pénzküldeményeknél (vegyjebb postautalványgyal sokkal olcsóbb a postabér, mint utavét küldeményeknél.

11947. 12156. 1887. sz. 12186. Hirdetmény. Melynél fogva alulírott város tanácsa részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a f. é. 5. számú közgyűlési határozattal alkotott s a f. é. 66826 IV. a. számú belügyministeri rendelettel kormányhatóságilag jóváhagyott szabályrendelet alapján, a városi zálogház f. é. november hó 5-től kezdve Perzel-utca (ópósta) 10-ik számú házban, a hol eddig az első pécsi forgalmi és zálogkölcsön intézet volt elhelyezve, üzembe tétetik. A város közgyűlése ezen intézményt nem nyereszkesedés, — hanem a szegény osztálynak a lehető legolcsóbb százalék mellett való segélynyújtás céljából léptetvén életbe. — ezen zálogházban — érték tárgyak, értékpapírok és ékszerek után 12%-lék, — egyéb ingóságok után pedig 18%-lék szedetik. — míg a magán zálogházak mindegyikében 15%-lék, illetve 24%-lék fizetendő. Megjegyeztetik, hogy a városi zálogház a közönség rendelkezésére áll: hétköznaponként délelött 8-tól 12-ig és délután 2-től 6-ig, míg vasár- és ünnepnapokon csak délelött 8 órától 12-ig. Pécssett, 1887. október hó 25-én tartott tanácsülésből Pécs szab. kir. város tanácsa.

H I R D E T É S E K előnyös áron felvétetnek a kiadóhivatalban.